

MINISTERUL FINANTELOR
Agencia Națională de
Administrare Fiscală

Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice -
Serviciul Soluționare Contestații

DECIZIE NR. 586/2021

privind soluționarea contestației depuse de **d-na.**
 înregistrată la D.G.R.F.P. sub nr. TMR_DGR1

Serviciul Soluționare Contestații 1 al D.G.R.F.P. a fost sesizat de Serviciul Fiscal Municipal, prin adresa nr./02.04.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. sub nr. TMR_DGR, cu privire la contestația formulată de d-na, CNP cu domiciliul în localitatea, str.....

Din analiza dosarului de contestație a rezultat că doamna nu a depus împuternicirea avocațială în original, nerespectând astfel prevederile pct. 2.3 din Ordinul nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, motiv pentru care Serviciul de Soluționare a Contestațiilor, prin adresa de e-mail din 16.04.2021 i-a solicitat Serviciului Fiscal Municipal, transmiterea acesteia la Serviciul de Soluționare Contestații din cadrul D.G.R.F.P.

Cu adresa de înaintare nr./16.04.2021, înregistrată la D.G.R.F.P. sub nr.TMR-DGR/22.04.2021, Serviciul Fiscal Municipal, a transmis împuternicirea avocațială seria

Contestația a fost semnată de doamna av., în conformitate cu prevederile art. 269 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, a cărei împuternicire avocațială nr.1 se află la dosarul cauzei.

Doamna, reprezentată prin d-na avocat, a formulat contestație împotriva măsurilor înscrise în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr./11.03.2021, prin care s-au stabilit creante fiscale principale în suma totală de lei, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizare în sumă de

lei, dobânzi în sumă de lei și penalități de întârziere în sumă de lei.

Față de data comunicării Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr...../11.03.2021, respectiv **12.03.2021**, contestația a fost formulată în termenul prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, în raport de data comunicării deciziei și data înregistrării contestației la organul fiscal, respectiv **01.04.2021**.

Constatând ca în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul soluționare contestații din cadrul D.G.R.F.P. este legal investit să se pronunțe asupra contestației formulate de d-na împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr./11.03.2021.

I. Contestația a fost formulată împotriva Deciziei de impunere nr...../11.03.2021 privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati (dosar fiscal nr.-.....).

Petenta solicită revocarea deciziei atacate, exonerarea totală de la plata obligațiilor fiscale stabilite prin decizia contestată pentru motivul că decizia este nelegală și neîntemeiată, înțelegând să conteste și titlul de creanță menționat în cadrul deciziei contestate.

În fapt, petenta consideră că datoria pusă în sarcina sa prin decizia contestată nu există, având în vedere următoarele aspecte:

Invocă perimarea executării silită, în baza art.697 cod procedură civilă, având în vedere că din data de 22.11.2017, data la care a rămas definitivă încheierea civilă a Judecătorei, nu s-a mai făcut nici un act de executare.

În ceea ce privește netemeinicia și nelegalitatea deciziei contestate a titlului de creanță ce a stat la baza deciziei contestate, apreciază că pentru anul 2015 organul fiscal nu mai avea dreptul de a stabili obligații fiscale, nici dobânzi și penalități.

Doamna arată că atât ea, cât și fiul ei, sunt succesori în drepturi ai defunctului, decedat la data de 19.11.2016, acesta fiind cetățean australian din anul 1988, după cum rezultă din Certificatul de cetățenie australiană, el având domiciliul

in....., cum rezultă din pasaportul acestuia.

În dosarul cu nr..... al Judecătorei, s-au contestat somația nr..... și titlul executoriu nr..... întocmite de ANAF în dosarul executiv nr....., pe seama defunctului, precum și toate formele și actele de executare silită.

Prin Încheierea civilă nr...../24.05.2017, rămasă definitivă a Judecătorei în dosar nr., s-a admis contestația, dispunându-se anularea actelor și formelor de executare silită în dos-ex.

În cuprinsul deciziei de impunere se menționează sume nedatorate de către antecesorul lor, întrucât debitul este inexistent, el fiind cetățean australian și neavând activități lucrative sau de altă natură în România. Nu este clar indicat obiectul actului administrativ fiscal în funcție de natura sumelor considerate a fi datorate și neachitate, nefiind comunicate anexele privind modul de calcul și accesoriile.

În dovedire înțelege să se folosească de înscrisuri, inclusiv Încheierea civilă nr./24.05.2017 definitivă a Judecătorei în dosar nr., Certificatul de cetățenie australiană.

În drept, legea 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr./11.03.2021, organele fiscale din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice – Serviciul Fiscal Municipal, au stabilit în sarcina contestatorului o sumă totală de plată de lei, reprezentând sumă totală rămasă nestinsă în evidența fiscală a contribuabilului radiat, din care:

- lei - diferențe de impozit anual de regularizat;
- lei – dobânzi;
- lei – penalități.

Obligațiile fiscale au fost stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilul, CNP, radiat din registrele în care a fost înregistrat potrivit legii, în urma decesului acestuia, survenit la data de 19.11.2016.

Decizia de impunere a fost emisă în baza certificatului de legatar nr...../22.11.2016, întocmit la Biroul Individual Notarial, în conformitate cu art.23 alin.(1) litera a) și alin.(2), precum și art.27, art.95 alin.(2), art.148 și 149 din Legea nr.

207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare constatările organului de administrare fiscală, motivele prezentate de contestatar, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada analizată, invocate de contestatar și de organele de administrare fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării este dacă în mod legal organele fiscale din cadrul A.J.F.P., Serviciul Fiscal Municipal, au stabilit de plată în sarcina mostenitoarei, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati nr. /11.03.2021, obligațiile fiscale, în condițiile în care debitorul, decedat, nu și-a îndeplinit obligația fiscală, iar potrivit legii obligațiile fiscale neachitate revin în sarcina mostenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului așa cum rezulta și din certificatul de legatar nr. /22.11.2016.

În fapt, prin Notificarea nr. /13.05.2015, domnul a fost invitat să se prezinte la sediul SERVICIUL FISCAL MUNICIPAL în vederea clarificării situației privind venitul obținut din străinătate, dar nefiind găsit la domiciliu, comunicarea s-a făcut prin publicitate, prin afișarea Anunțului colectiv nr. /12.11.2015.

Întrucât contribuabilul nu s-a conformat, a fost emisă Decizia de impunere din oficiu nr. /30.12.2015, dar nefiind găsit la domiciliu comunicarea, s-a făcut prin publicitate, respectiv prin Anunțul colectiv nr. /19.01.2016

În urma verificărilor efectuate în baza de date a organului de administrare fiscală, s-a constatat faptul că, în urma decesului la data de 19.11.2016 a d-nului, s-a procedat la succesiunea urmașilor prin care s-a emis **Certificatul de Legatar nr. /22.11.2016** la Birou Individual Notarial, **mostenitor în urma defunctului fiind, calitatea de legatară universală** cu o cota de 1/2 părți din masa succesorală.

Prin adresa nr. /08.02.2021, confirmată de contribuabila în data de 10.02.2021, d-na a fost informată cu privire la finalizarea succesiunii la Birou Individual Notarial, privind Certificatul de Legatar nr. /22.11.2016 și, în conformitate cu Legea nr. 207/2015, art. 23. alin. (1)

lit. a și lit. b privind Codul de procedură fiscal, cu modificările și completările ulterioare, are obligația de a plăti debitul rămas neachitat reprezentând datorii la bugetul general consolidat în sumă de lei al defunctului, CNP, fost cu domiciliul în comuna.....

Doamna, conform datelor și informațiilor existente în baza de date, a documentelor successorale privind cota de 1/2 părți din masa succesorală, a defunctului, datorează suma de lei, reprezentând diferențe de impozit anual de regularizat, stabilită conform Proiectului de decizie de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati nr./24.02.2021, a Invitației pentru audiere nr./24.02.2021, confirmată de contribuabili în data de 12.03.2021.

În baza Proiectului de decizie de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati nr./24.02.2021 și a Invitației pentru audiere nr./24.02.2021, a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati nr. din data de 11.03.2021 în sumă de lei, confirmată de contribuabili în data de 12.03.2021.

Doamna, prin avocat, nu este de acord cu Proiectul de decizie de impunere nr./24.02.2021, considerând că obligațiile fiscale care existau în sarcina defunctului(CNP) nu îi revin acestuia în calitate de moștenitor, deoarece s-a dispus anularea actelor și formelor de executare silită prin Sentința civilă nr...../24.05.2017 pronunțată de Judecătoria, în dosarul nr.....

Invocă și perimarea executării silite, precum și motivele mai sus menționate, doamna depune contestația nr...../01.04.2021, înregistrată la D.G.R.F.P.....-Serviciul Soluționare Contestații sub nr.1.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art.23 și art.27 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

- art.23:

„(1) În cazul în care obligația fiscală nu a fost îndeplinită de debitor, debitorii devin, în condițiile legii, următoarele persoane:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului, în condițiile dreptului comun;[...]

(2) Debitorii care preiau obligația fiscală potrivit alin. (1) lit. a) și b) se substituie vechiului debitor, în condițiile legilor care reglementează încetarea existenței persoanelor în cauză”.

- art.27:

“(1) Drepturile și obligațiile din raportul juridic fiscal trec asupra succesorilor debitorului în condițiile dreptului comun, dispozițiile art. 23 rămânând aplicabile.”

În speta sunt aplicabile și dispozițiile art.1114 din Legea nr.287/2009 privind codul civil, potrivit căruia:

„(2) Moștenitorii legali și legatarii universali sau cu titlu universal răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia.”

Din prevederile legale enunțate, se reține că în cazul în care obligațiile fiscale nu au fost îndeplinite de către debitorul decedat acestea **revin moștenitorilor care au acceptat succesiunea debitorului** în condițiile dreptului comun și răspund pentru datoriile și sarcinile moștenirii numai cu bunurile din patrimoniul succesoral, proporțional cu cota fiecăruia.

Analizând documentele existente la dosarul cauzei în raport de sustinerile contestatarului și prevederile legale enunțate se rețin următoarele:

Prin Decizia de impunere din oficiu nr./30.12.2015 au fost stabilite obligațiile fiscale ale debitorului

A.J.F.P. - Serviciul Fiscal Municipal a stabilit în sarcina doamnei obligații restante față de bugetul general consolidat al statului, reprezentând impozit pe venituri obținute din străinătate.

Se reține că domnul **a decedat la data de 19.11.2016.** La această dată, contribuabilul **figura în evidența fiscală cu obligații fiscale restante.**

La dosarul contestației se află și Certificatul de moștenitor emis de Biroul Individual Notarial, din care rezultă că au calitatea de moștenitorii legali ai defunctului domnul și că au acceptat succesiunea următoarelor persoane:

- **d-na** **cu cota de 1/2 din masa succesorală;**

- dl cu cota de 1/2 din masa succesorală.

Având în vedere prevederile legale mai sus enunțate, potrivit cărora în condițiile în care obligațiile fiscale nu au fost îndeplinite de către debitorul decedat acestea revin moștenitorilor care au acceptat

succesiunea debitorului si raspund pentru datoriile si sarcinile mostenirii proportional cu cota fiecaruia, se retine ca, in mod legal, organele fiscale din cadrul SERVICIUL FISCAL MUNICIPAL au emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabilai radiati si au stabilit in sarcina mostenitorului obligatii fiscale de plata, respectiv cota de $\frac{1}{2}$ din obligatii fiscale de plata restante ale defunctului

Se retine ca Decizia de impunere privind obligatiile fiscale stabilite in urma preluarii acestora de la contribuabilai radiati a fost emisa in conformitate cu prevederile Ordinului 673/2018 pentru modificarea si completarea unor ordine ale presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala privind aprobarea modelelor unor formulare utilizate in domeniul colectarii creantelor fiscale, anexa 2, coroborat cu dispozitiile art.93, art.95, art.148 si art.149 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscala , potrivit carora:

- art.93

“(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art. 95 alin. (4) și art. 102 alin. (2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

- art.95

„(2) Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifică baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare, a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale, efectuate în condițiile legii.”

-art.148

„(1) Pentru stabilirea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, organul fiscal poate proceda la o verificare documentară.

(2) Verificarea documentară constă în efectuarea unei analize de coerență a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului/plătitorului, precum și pe baza oricăror informații și documente transmise de terți sau deținute de organul fiscal, care au relevanță pentru determinarea situației fiscale.

-art.149

(1) În situația în care, ca urmare a verificării documentare, organul fiscal constată diferențe față de creanțele fiscale, veniturile sau bunurile impozabile și/sau informațiile în legătură cu acestea declarate de contribuabilul/plătitor, acesta înștiințează contribuabilul/plătitorul despre constatările efectuate. Odată cu înștiințarea, organul fiscal solicită și

documentele pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le prezinte în vederea clarificării situației fiscale.

(2) În cazul în care documentele solicitate potrivit alin. (1) nu au fost prezentate de contribuabil/plătitor în termen de 30 de zile de la comunicarea înștiințării sau documentele prezentate nu sunt suficiente pentru clarificarea situației fiscale, organul fiscal stabilește diferențele de creanțe fiscale datorate prin emiterea unei decizii de impunere sau dispune măsurile necesare respectării prevederilor legale, după caz.”

Din prevederile legale enunțate se retine ca, creanțele fiscale se stabilesc prin decizie de impunere emisa de organul fiscal competent, iar organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta stabilește sau modifica baza de impozitare ca urmare a unei verificări documentare a unei inspecții fiscale ori a unei verificări a situației fiscale personale.

Referitor la titlul de creanță ce a stat la baza deciziei contestate, petenta sustine că organul fiscal nu mai avea dreptul de a stabili obligații fiscale.

Conform art. 347 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscală:

„ART. 347 Dispoziții privind termenele

(1) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentului cod se calculează după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

(2) Cauzele de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție se supun legii în vigoare la data la care acestea au intervenit.”

Referitor la prescripție, sunt aplicabile prevederile OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora:

„ART. 91

Obiectul, termenul și momentul de la care începe să curgă termenul de prescripție a dreptului de stabilire a obligațiilor fiscale

(1) Dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale se prescrie în termen de 5 ani, cu excepția cazului în care legea dispune altfel.

(2) Termenul de prescripție a dreptului prevăzut la alin. (1) începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care s-a născut creanța fiscală potrivit art. 23, dacă legea nu dispune altfel. (...). “

„ART. 92

Intreruperea și suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale

(1) Termenele de prescripție prevăzute la art. 91 se întrerup:

a) **in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;**

b) **la data depunerii de catre contribuabila a declaratiei fiscale dupa expirarea termenului legal de depunere a acesteia;**

c) **la data la care contribuabilul corecteaza declaratia fiscala sau efectueaza un alt act voluntar de recunoastere a impozitului datorat.(...)"**

„ART. 93

Efectul implinirii termenului de prescriptie a dreptului de a stabili obligatii fiscale

Daca organul fiscal constata implinirea termenului de prescriptie a dreptului de stabilire a obligatiei fiscale, va proceda la incetarea procedurii de emitere a titlului de creanta fiscala."

„Art. 131. - (1) Dreptul de a cere executarea silita a creantelor fiscale se prescrie in termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului urmator celui in care a luat nastere acest drept.

„Art. 132. - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se suspenda:

a) **in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;**

b) **in cazurile si in conditiile in care suspendarea executarii este prevazuta de lege ori a fost dispusa de instanta judecatoreasca sau de alt organ competent, potrivit legii; (...)"**

„Art. 133. - Termenul de prescriptie prevazut la art. 131 se intrerupe:

a) **in cazurile si in conditiile stabilite de lege pentru intreruperea termenului de prescriptie a dreptului la actiune;**

b) **pe data indeplinirii de catre debitor, inainte de inceperea executarii silita sau in cursul acesteia, a unui act voluntar de plata a obligatiei prevazute in titlul executoriu ori a recunoasterii in orice alt mod a datoriei;**

c) **pe data indeplinirii, in cursul executarii silita, a unui act de executare silita;**

d) **in alte cazuri prevazute de lege."**

În ceea ce privește prescripția dreptului organelor fiscale de a stabili obligații fiscale în materia impozitului pe venit, aferente creanțelor fiscale născute în anul fiscal 2013, potrivit prevederilor art.83 "Declarația privind venitul realizat" și art.84 "Stabilirea și plata impozitului

anual datorat” din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

Art.83

“(1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, **au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.** Declarația de impunere se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere. (...)”.

Art.84

“(1) Impozitul anual datorat se stabilește de organul fiscal competent pe baza declarației privind venitul realizat, prin aplicarea cotei de 16% asupra fiecăruia din următoarele:

- a) venitul net anual impozabil;
- b) câștigul net anual impozabil din transferul titlurilor de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;
- c) câștigul net anual din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen..”

În speță, se mai reține că potrivit prevederilor art. 22 și 23 din OG 92/2003/R:

„art. 22 Obligațiile fiscale

Prin obligații fiscale, în sensul prezentului cod, se înțelege:

a) obligația de a declara bunurile și veniturile impozabile sau, după caz, impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

b) obligația de a calcula și de a înregistra în evidențele contabile și fiscale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

c) obligația de a plăti la termenele legale impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat;

d) obligația de a plăti dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz, aferente impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, denumite obligații de plată accesorii;

e) obligația de a calcula, de a reține și de a înregistra în evidențele contabile și de plată, la termenele legale, impozitele și contribuțiile care se realizează prin stopaj la sursă;

f) orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale.

art. 23 - Nașterea creanțelor și obligațiilor fiscale

(1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează (2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

Se constată deci că, în conformitate cu aceste prevederi ale Codului de procedură, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă **se nasc în același moment**, moment de la care se naște și dreptul organului fiscal de a stabili obligația fiscală datorată, iar obligația fiscală cuprinde obligația de a înregistra, calcula, plăti, **declara** și orice alte obligații care revin contribuabililor, persoane fizice sau juridice, în aplicarea legilor fiscale. **Expresia „dacă legea nu prevede altfel” are o importanță majoră pentru stabilirea dreptului de creanță**, pentru că în drept, prin legea fiscală au fost stabilite termene până la care persoana impozabilă trebuie să își îndeplinească obligațiile fiscale, abia după împlinirea acestora organul fiscal fiind îndreptățit să solicite stingerea obligației.

În ceea ce privește impozitul pe venit, **termenul de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili obligația fiscală începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care petenta avea obligația de a depune Declarația privind veniturile realizate din România pe anul 2013.**

Pe cale de consecință, pentru veniturile realizate în **anul fiscal 2013**, termenul de depunere a declarației este data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului, astfel că termenul de prescripție, în conformitate cu prevederile art.91 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, începe să curgă de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care petenta avea obligația de a depune Declarația privind veniturile realizate din România pe anul 2013, respectiv de la data de **01.01.2015** și se împlinește la data de 31.12.2019, **daca acest termen nu se suspenda sau intrerupe in conditiile legii.**

Decizia de impunere din oficiu nr..... a fost emisă la data de 30.12.2015 și comunicată contribuabilului la data de 03.02.2016, dată de la care începe să curgă un alt termen al prescripției care se împlinește la data de 03.02.2021, deci **in interiorul termenului de prescripție.**

În data de 19.11.2016, contribuabilul decedează și, conform Certificatului de legatar nr., doamna, este unul din moștenitorii legali al defunctului cu o cotă de ½ părți din masa succesorală, printre care și

debitul în sumă totală de lei reprezentând obligații fiscale. Certificatul de legatar este întocmit și semnat la data de 22.11.2016, dată la care începe să curgă un alt termen al prescripției care se împlinește la data de 22.11.2021.

Având în vedere prevederile:

- OUG 48/09.04.2020 privind unele măsuri financiar fiscale:

„ART.XII

(5) Termenele de prescripție a dreptului organului fiscal de a stabili creanțe fiscale și de a cere executarea silită, precum și cel al contribuabilului/plătitorului de a cere restituirea creanțelor fiscale, prevăzute de Codul de procedură fiscală, se suspendă sau nu încep să curgă până la împlinirea termenului prevăzut la art. XIII alin. (1).

ART. XIII

(1) Aplicarea prevederilor art. XI și XII încetează la 30 de zile de la data încetării stării de urgență.”

- Ordonanței de urgență nr. 90/2020 din 27 mai 2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative

„ART.III

(2) Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, se prorogă până la data de 25 iunie 2020 inclusiv.”

- Ordonanței de urgență nr. 99/2020 din 25 iunie 2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene

„ART. VI

,Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 459 din 29 mai 2020, se modifică după cum urmează:

ART. III

(1) Termenul prevăzut la art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 230 din 21 martie 2020, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv.

(2) Termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 16 aprilie 2020, cu modificările ulterioare, se prorogă până la data de 25 octombrie 2020 inclusiv."

- Ordonanței de urgență nr. 181/2020 din 22 octombrie 2020 privind unele măsuri fiscal-bugetare, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene

„ART.24

(1) Termenul prevăzut la art. VII alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare, precum și termenul prevăzut la art. XIII alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, cu modificările ulterioare, astfel cum au fost prorogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2020 pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 6/2019 privind instituirea unor facilități fiscale, precum și pentru modificarea altor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 114/2020, precum și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2020 privind unele măsuri fiscale, modificarea unor acte normative și prorogarea unor termene, se prorogă până la data de 25 decembrie 2020 inclusiv”.

precum și prevederile art.2.534 Codul Civil:

„(1)De la data când cauza de suspendare a încetat, prescripția își reia cursul, socotindu-se pentru împlinirea termenului și timpul scurs înainte de suspendare.”

în perioada 16.04.2020-25.12.2020, prescripția a fost suspendată, însemnând că la termenul de 22.11.2021 se vor adăuga 260 de zile.

Totodata, organul de solutionare a contestatiei reține ca la art. 2.523, art. 2.524, art. 2544 si art 2537 din Codul Civil, referitoare la termenul de prescriptie, se stipuleaza:

„Art. 2.523. – Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui.

Art. 2.524. – (1) Dacă prin lege nu se prevede altfel, în cazul obligațiilor contractuale de a da sau de a face prescripția începe să curgă de la data când obligația devine exigibilă și debitorul trebuia astfel s-o execute.

(2) În cazul în care dreptul este afectat de un termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la împlinirea termenului sau, după caz, de la data renunțării la beneficiul termenului stabilit exclusiv în favoarea creditorului.

(3) *Dacă dreptul este afectat de o condiție suspensivă, prescripția începe să curgă de la data când s-a îndeplinit condiția.*

Art. 2.544. – Cursul prescripției se calculează potrivit regulilor stabilite în Titlul III din prezenta carte, luându-se în considerare, dacă este cazul, și cazurile de suspendare sau de întrerupere prevăzute de lege.

*Art. 2.537. – **Prescripția se întrerupe:***

1. printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;

2. prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau arbitrale, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie;

3. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată, până la citirea actului de sesizare; în cazul în care despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu, începerea urmăririi penale întrerupe cursul prescripției, chiar dacă nu a avut loc constituirea ca part civilă;

4. prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere;

5. în alte cazuri prevăzute de lege.”

Astfel, sintetizand prevederile legale de mai sus, in ceea ce priveste termenul prescripției, **prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui, cu următoarele precizari:**

- în cazul obligațiilor contractuale de a da sau de a face prescripția începe să curgă de la data când obligația devine exigibilă și debitorul trebuia astfel s-o execute;

- in cazul în care dreptul este afectat de un termen suspensiv, prescripția începe să curgă de la împlinirea termenului sau, după caz, de la data renunțării la beneficiul termenului stabilit exclusiv în favoarea creditorului;

- dacă dreptul este afectat de o condiție suspensivă, prescripția începe să curgă de la data când s-a îndeplinit condiția;

- cursul prescripției se calculează luându-se în considerare, dacă este cazul, și cazurile de suspendare sau de întrerupere prevăzute de lege, respectiv:

1. printr-un act voluntar de executare sau prin recunoașterea, în orice alt mod, a dreptului a cărui acțiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripția;

2. prin introducerea unei cereri de chemare în judecată sau arbitrale, prin înscrierea creanței la masa credală în cadrul procedurii insolvenței, prin depunerea cererii de intervenție în cadrul urmăririi silite pornite de alți creditori ori prin invocarea, pe cale de excepție, a dreptului a cărui acțiune se prescrie;

3. prin constituirea ca parte civilă pe parcursul urmăririi penale sau în fața instanței de judecată, până la citirea actului de sesizare; în cazul în care despăgubirile se acordă, potrivit legii, din oficiu, începerea urmăririi penale întrerupe cursul prescripției, chiar dacă nu a avut loc constituirea ca parte civilă;

4. prin orice act prin care cel în folosul căruia curge prescripția este pus în întârziere;

5. în alte cazuri prevăzute de lege.

În spetă, din documentele existente la dosarul cauzei, rezulta ca organele fiscale din cadrul A.J.F.P. - Serviciul Fiscal Municipal Caransebes, în vederea recuperării obligațiilor restante ale contribuabilului au solicitat Biroului Individual Notarial o copie a Certificatului de mostenitor emis urmare dezbaterii masei succesoriale ramase după defunctul

Cu adresa nr./03.12.2020, înregistrată la A.J.F.P.....-S.F.M..... sub nr./30.12.2020, Biroul Individual Notarial „.....” transmite o copie după Certificatul de legatar nr./22.11.2016 al defunctului iar organele de administrare fiscală urmare analizei situației fiscale a contribuabilului, pe baza documentelor existente la dosarul fiscal al contribuabilului precum și a informațiilor rezultate din Certificatul de legatar al defunctului transmis de Biroul Individual Notarial „.....”, au stabilit obligațiile fiscale în sarcina mostenitorului prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati nr./11.03.2021, contestată.

În contestația formulată contestatara recunoaște că este succesorul în drepturi al defunctului decedat la data de 19.11.2016, însă susține că, nu este de acord cu achitarea sumelor cuprinse în Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati, pe motiv că debitul este

inexistent, el fiind cetățean australian și neavând activități lucrative sau de altă natură în România, pe motivul că s-a dispus anularea actelor și formelor de executare silită prin Sentința civilă nr...../24.05.2017 pronunțată de Judecătoria, în dosarul nr..... precum și pe motivul că organul fiscal nu mai are dreptul de a stabili obligații fiscale, nici dobânzi și penalități, debitul fiind prescris, argumente care nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației îndreptată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati .

În consecință, având în vedere documentele existente la dosarul contestației, precum și prevederile legale enunțate în speta, se reține că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabili radiati a fost emisă în mod legal pe numele d-nei, în calitate de mostenitor al defunctului, și aceasta datorează bugetului de stat obligațiile fiscale reprezentând cota de 1/2 din obligații fiscale de plată restante ale defunctului , stabilite prin acest act administrativ fiscal.

În aceste condiții, în speta se vor aplica prevederile art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu prevederile pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedura fiscală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căruia:

“Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;”

și **se va respinge ca neîntemeiată** contestația formulată de către d-na cu privire la obligațiile fiscale stabilite în sarcina sa prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiati nr./11.03.2021 emisă de A.J.F.P., **SERVICIUL FISCAL MUNICIPAL**

Pentru considerentele reținute în conținutul proiectului, în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie, se:

DECIDE:

Respingerea ca fiind neîntemeiată contestația formulată de doamna pentru creanțele fiscale în sumă totală de **lei**, reprezentând:

- diferențe de impozit anual de regularizare în sumă de lei;
- dobânzi în sumă de lei;
- penalități de întârziere în sumă de lei.

stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale stabilite în urma preluării acestora de la contribuabilii radiați nr./11.03.2021, emisă de Serviciul Fiscal Municipal

Prezenta decizie se comunică la:

- Doamna
- AJFP-Serviciul Fiscal Municipal

Prezenta decizie poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

.....
DIRECTOR GENERAL